

PODFUKÁŘI

1.Moj. 32, 23 – 30, Lukáš 19, 1 - 10

Vraťme se v čase na začátek tohoto letošního roku, do 1. ledna cca 13 hodiny, 15-20 minuty. Prezident Václav Klaus ve svém novoročním proslovu oznámil, že se rozhodl vyhlásit amnestii. Tento krok spustil lavinu vášnivých převážně negativních emocí a reakcí. Za pár dní 20 senátorů podalo stížnost na prezidenta. Podnikatel Janeček se obrátil k nejvyššímu soudu z důvodu podezření z vlastizrady. V té době ještě kandidát na prezidenta Miloš Zeman nazval amnestii feudálním přežitkem. Po jeho zvolení prezidentem si Zeman vyžádal informace od Klause, aby amnestii prošetřil. Média rozebírala a stále ještě rozebírají tuto záležitost neustále. Václav Klaus a hrad nejprve k amnestii a reakcím na ni mlčeli. Později se vyjádřil prezidentův mluvčí pan Jakl. Avšak jeho reakce byla arogantní a nebál bych se říct až primitivní. V té záplavě zpráv však zaniklo jedno vyjádření Václava Klause. Pro ČT řekl, že **amnestie pro propuštěné znamená nový začátek**. To, co udělali, bude smazáno. Budou mít nový čistý trestní rejtrík a mohou začít odznova, ještě jednou. A to se málo komu podaří.

V tom svém vystoupení Václav Klaus nazval tyto propuštěné malými podvodníky, podfukáři. Pokud bychom se podívali do Bible, zvláště Starého Zákona, tak je tam plno takových podfukářů, malých či trochu větších podvodníků. Často ale jsou to představitelé státní či náboženské moci Izraele. A to je obrovský rozdíl oproti tomu, jak jsou vykresleni králové či kněží okolních národů. Když bychom se podívali do Egypta, tak faraon byl polobůh, syn boží. Lidé k němu neměli volný přístup. Měl plnou moc nad svým lidem a v podstatě si mohl s nimi dělat, co chtěl. Byl vykreslen i vnějšně jako ideál krásy a moudrosti. To obdobně platilo i pro panovníky Babylonské říše. Král Babylóna byl nazván synem božím, byl součástí mnoha náboženských rituálů a lidé mu přisuzovali božskou moc. Když měl být někdo potrestán, třeba popraven, tak lusknutím prstu to mohl rozhodnout. Neměl a nepotřeboval žádnou zpětnou vazbu.

Oproti tomu velikáni Izraelského lidu byli popsáni úplně jinak. V knize „Ekonomie dobra a zla“ o tom Tomáš Sedláček píše jako *o odbožštění stvoření, přírody a politické moci*. Už například Noé, když po potopě vysadil vinici, tak se zanedlouho tak opil, že udělal ostudu. Kdyby se nám to stalo nebo někomu z naší rodiny, tak raději bychom o tom moc nemluvili, ale ve SZ je to

zaznamenáno. Abrahám, praotec Izraele, vydává svou ženu za sestru a ve snaze vyhnout se nepříjemnostem nechává věci dojít tak daleko, že ji dokonce prodá do faraonova harému. A nestalo se mu to jenom jednou. Jákob je podovnikem podstatnou část svého života, což je do jisté míry obsaženo i v jeho jméně: Jákob v hebrejštině znamená *ten, který drží za patu*, je to podobné anglickému rčení *pulling the leg*, nebo českému výrazu *vodit někoho za nos*. Pojdme v tomto výčtu těchto podfukářů dál, protože nejsme zdaleka u konce. Mojžíš, který vyvedl Izraelce z Egypta, který byl prostředníkem mezi Hospodinem a Izraelským lidem, který obdržel desky zákona od Hospodina, v hněvu se stal vrahem Egyptana. Rachaba (Jozue 6) – nevěstka, prostitutka, vyvrhel společnosti. Avšak ona a její rodina byli jediní, které Jozue při obléhání Ninive nechal naživu. Dokonce Rachaba se dostala do rodokmenu Ježíše (Mat. 1, 5). Jonáš, to je představitel prorocké linie (kněží). Místo aby šel do Ninive, tak raději uteče pryč do Taršíše. Když se konečně dostane na to správné místo, kam ho posílá Hospodin a obyvatelé Ninive se k Hospodinu obrátí, je na smrt mrzutý a navštvaný. Koho bychom uvedli dále. Král David. David je představitelem ideálu státní i kněžské moci. Ale v jednom momentu zatouží po cizí ženě, Betšebě, která je ještě k tomu vdané. Co udělal? Nechal lstí zabít jejího manžela Urijáše Chetejského a Betšebu si vzal za manželku (2. Sam. 11). Představte si, kdyby se to stalo v našem sboru. Myslím si, že nejprve bychom se to snažili ututlat, daného člověka exkomunikovat a určitě bychom ho ztratili. Tady o tom čteme otevřeně v Bibli a nakonec David dojde k odpuštění a znovu přijetí u Hospodina. Šalomoun, který vystřídal Davida na Izraelském trůnu, je nakonec synem Betšaby. Když už jsme se dostali k Šalomounovi, tak musíme poznamenat, že i když byl velice moudrý a ekonomicky silný král, tak na stáří se odvrátil od Hospodina a sloužil pohanským modlám. I v NZ najdeme takovéto typy lidí. Zmíním pouze dva. Malý bohatý muž Zacheus (Luk. 19, 1 – 10). Čteme o něm, že byl vrchní celník. Tito lidé, jako kolaboranti s Římany, byli Židy opovrhováni. Nicméně Ježíš se u něho zastavil, šel k němu domů a pojedl s ním. Samařská žena (Jan 4, 1 – 42). Přichází ke studnici v pravé poledne, v parnu, horku, aby nikoho nepotkala (žila s mnoha muži, ale ani jeden z nich nebyl její manžel). Ale díky setkání s Ježíšem se její život mění a mnoho Samařanů z tohoto města uvěří v Ježíše, jako Krista. Všichni tito jmenovaní mají něco společného, co bych chtěl dokumentovat na dvou příkladech.

1/ Jákob

Někteří překládají jeho jméno jako *úskočný*. Je to on, který úskočně ukradl svému bratru Ezauovi prvorozenství za mísu čočky. Je to on, který obelstil svého starého otce Izáka a na radu své matky Rebeky získal požehnání pro prvorozeného syna. Nicméně i když se takto choval, tak bychom mohli říct, že se mu celkem dobře ekonomicky dařilo. Stal se bohatým mužem, představitelem velké rodiny, finančně zaopatřeným. I když tedy získal prvorozenství, požehnání od otce, velký majetek a rozsáhlou rodinu, tak zjistil, že mu chybí požehnání od Hospodina. A o tom je ten přečtený oddíl z knihy Genesis. Ať už se tento příběh odehrál tak, jak čteme, nebo je to spíše vnitřní duchovní zápas, tak výsledek je stejný. Jákob získává nové jméno. Změna jména v tomto případě znamená, že získal milost v Hospodinových očích, stal se v jeho očích novým člověkem. Jeho nové jméno Izrael můžeme překládat, jako *Zápasí Bůh*. Novým jménem ho Hospodin ujišťuje, že za něho a jeho lid bude vždy zápasit Bůh sám. Tento zápas je předobrazem odpuštění a znovuzrození.

2/ Zacheus

Malý muž Zacheus udělal velkou kariéru. A také si ale udělal velikou ostudu. Byl vrchním celníkem. Clo se odvádělo Římanům čili nadřazeným okupantům, navíc pohanům. Už jen pouhý kontakt s nimi pro Izraelity byl nábožensky podezřelý. Stát se celníkem znamenalo stát se kolaborantem. Zradil svůj národ, zaprodal se cizákům, zradil Hospodina a zavrhl cestu otců. Ale už tento život na hraně mezi Římem a židovstvím, na hraně mezi pohanstvím a vírou, ho nebaví a nenaplnňuje. Tento boháč s tučným kontem šplhá na strom jako malý kluk. Určitě mnozí okolostojící byli tímto pohoršeni. Ale ne Ježíš. Mohli bychom Ježíšův postoj k Zacheovi vyjádřit asi takto: *Musím zůstat v tvém domě. Je nutné, abych s tebou večeřel. Jsi pro mne člověk hodný pozornosti – i s tebou chci být. Přicházím k tobě navzdory tvé kolaboraci a nahamoněnému majetku, jdu za tebou navzdory tvému hříchu. Neboť já, Ježíš, tvůj hřích překonám. Tak pojd' už dolů, Zachee.*

Závěr

Myslím si, že mnozí z nás prožíváme něco podobného jako ti *podfukáři* Starého Zákona. Naše životy a životní postoje často nejsou ideální. Ale to nevadí. Na tom nezáleží. Na čem však záleží je to, jak se postavíme k Boží nabídce amnestie, tj. odpuštění hříchu, novému nasměrování a naplnění života. Bez osobního setkání s Ježíšem Kristem zůstáváme stále *podfukáři*, zůstáváme *podvodníky* jako Jákob. Podváděl jak sám sebe, své okolí, tak i Hospodina.

Nicméně i když se mu navenek dařilo dobře, byl se svým životem nespokojený a nevěděl jak dál. Duchovní zápas se sebou samým, se svým hříchem, s Božím odpuštěním a požehnáním radikálně změnil jeho život.

Podobně Zacheus má chuť udělat něco se svým sice bohatým, ale nepovedeným životem. Kdesi na moruši v jerišké ulici začal veliký průlom do života jednoho malého člověka. A co my? Říkáme si přece také, že jsme malí, obyčejní lidé, často malí podvodníci, podfukáři. Avšak to, co slyšíme od Ježíše, ta dobrá zpráva o Božím pozvání nás vybízí na cestu následování. Nás stejně jako Zachea evangelium nenuceně zve k veliké osobní proměně.

Bez tohoto osobního setkání s Kristem zůstaneme podfukáři, podvodníčky, možná pro naše okolí budeme OK, protože takovýto postoj je pro svět normální, standartní. Ale bez radikální změny, změny, kterou prožili ti desítky, stovky či tisíce podfukářů nejenom SZ a NZ, ale celé lidské historie, nemůžeme jít dál. Máme obrovské zaslíbení, že Pán Ježíš bude zápasit za nás.

CB Kladno, 10.2. 2013